

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

H. SALOMONSON, H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS,
J. H. MEYER, A. J. MOLLINGER, W. F. E. VAN HASSELT, W. ATEN.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

16^e Jaargang.

No. 15.

Donderdag
22 Januari '14.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
KOORNMARKT 62.

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Het Lustrum-Gedenkboek.
Delftsche Studenten Debating-Club.

Gedachten en Gedichten.

Aan de doodelijk verschrikte S, door de Zwarte Kat.
Aan een Dichter, door J. v. R.
Meeuwen, door Wiswamitra.
Aan door Entropie.
Liedje (naar Geibel), door S.
The rain is trick'ling from the firs, door Boy Scout.

Uit de Delftsche wereld.

Antwoord aan den Heer S., door E. L. Siccama.
Den Heer Siccama, door S.

Technische Hoogeschool.

Uitslag Ingenieurs-Examens.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Delftsch Studenten-Corps

Het Lustrum-Gedenkboek.

Toen de veel-opgehaalde herinneringen uit den Lustrum-tijd langzaam-aan vervaagden, kwam men op de gedachte, die kostbare indrukken in woord en beeld vast te leggen in een gedenkboek. Een Corpsvergadering keurde de uitgave door het D. S. C. goed, mits vooruit een voldoende aantal intekeningen voorradig ware, teneinde een nadeelig saldo (als bij het vorig Lustrumboek) te voorkomen. Zoo-doende werd een circulaire rondgestuurd met inteken-briefkaart, waarin het plan der Commissie werd ontvouwd: het boek niét in dagboekvorm naar ouder gewoonte te maken, maar in eenige hoofdstukken den zin der verschil-lende feesten aan het licht te brengen. De uitgave zou zooveel mogelijk onuitgegeven fotografieën bevatten.

Eenige maanden verlieten sindsdien. En tot haar grooten spijt ontving de Commissie van Reunisten en Corpsleden nog niet een derde van de benoodigde toezeggingen. Zij verkeerde soms in de pessimistische gedachte, dat het afgelopen Lustrum bestemd was weinig blijvenden indruk te maken in de harten der feestvierenden — doch in deze gedachte werd zij gesteund door geen enkele uiting van onverschilligheid of klacht. — Veel juister scheen haar de verklaring toe, dat zij de dupe was geworden van een systeem van intekeningen en zij vermoedde, dat velen het gedenkboek *wenschten*, doch door sleur en nonchalance hadden vergeten zich op te geven.

Wanneer dit laatste waar is (en het lijkt de eenige oplossing), dan verwacht de Commissie *vóór Woensdag 28 Jan. a.s. óf op een briefkaart (adres S.P.) óf op de lijsten, die in de vestibule S.P. zijn opgehangen*, de namen van al die nalatigen, die toch nog warm kunnen voelen voor het Lustrum en de mengeling van feestende gezelligheid en ontroerende schoonheid willen gedenken.

En indien tevens Eerste-jaars zich voor deze uiting van het D. S. C. zullen inschrijven en daarmee den eersten steen leggen voor hun verzameling „studentica”, dan lijdt het geen twijfel of de bemoedigde Commissie zal, aangevuurd door zooveel medewerking, met versnelden arbeid tot haar doel geraken.

Gij, gecostumeerden, eertijds fiere en gracieuze Perzen, thans gebogen over Uw werk of in Uw sleur; medespelers, Cour-gasten, orchestranten, herinnert U met zelfbewustzijn Uw grootheid ter eere van Abbas en ter eere van het D. S. C. en duldt niet, dat Uw werk vervluchtigd worde door den tijd. Treedt in het krijt voor het Lustrum-Gedenkboek!

Delftsche Studenten Debating-Club.

Voor een klein maar aandachtig gehoor verdedigde de heer Tjipto Mangoenkoesoemo Dinsdagavond stellingen over het streven der Indische Partij. Het ijs zal wel voor een groot deel de oorzaak zijn geweest, dat velen zich te slaperig gevoelden om te komen luisteren naar de verschil-lende meeningen, die over dit onderwerp heerschen.

Bevreemding wekt het echter, dat **geen der leden van de Indische Vereeniging** aanwezig was. Hen toch gaat deze zaak dubbel ter harte. Hier geldt het het welzijn van hun eigen land.

De heer Tjipto zette in een korte inleiding uiteen, dat het erfopvolgingsstelsel, dat bij de regentenbenoemingen gevolgd wordt fataal werkt, tengevolge van dit stelsel is het een groote zeldzaamheid, dat de meest geschikte persoon tot regent wordt benoemd. Een goede regent toch heeft lang niet altijd een voor dit ambt geschikte zoon. Ook ontstaat door deze erfopvolging een soort van familieregeering, die niet in het voordeel van het land is. Het tweede punt waar het betoog van den heer Tjipto op neerkwam was de wenschelijkheid van een parlement voor Indië. Dat parlement zou volgens hem een soort veiligheidsklep zijn, noodig om bloedvergieten te voorkomen. Hij achtte de Indische bevolking rijp voor deze volksvertegenwoordiging die hij zich voorstelt ingericht, als beschreven in zijn brochure „Ons Standpunt.”

Bij het debat traden in het strijdperk de heeren Boers, Van Aalst, Soewardie, Reynst, Lutter, Koomans, Maas Geesteranus, Schippers, Hoogendijk en Wolterbeek.

De meesten richtten hun pijlen op het denkbeeld van een parlement voor Indië. Zij achtten een parlement een te groote sprong en voelden meer voor een langzame opvoeding door beter onderwijs en door stemrecht voor kleinere colleges. Ook wilden de meesten de inrichting van het parlement nader gedefinieerd zien. Het leek n.l. velen onmogelijk zoo'n groote verzameling van rassen in één lichaam te vereenigen. Zij vreesden dat de belangen van het geheele land verwaarloosd zouden worden, ten gevolge van een strijd om kleine belangetjes.

In de repliek was merkwaardig, dat de heer Tjipto ruitelijk bekende, dat het einddoel der Indische Partij is „de volkomen politieke onafhankelijkheid van Indië.” Een soort handels-verdrag waarbij de economische belangen van Nederland in Indië zouden worden gewaarborgd zou het eenige overblijfsel zijn van de nu bestaande band. Met kracht komt hij op tegen de nu heerschende toestand, waarbij de Europeaan bestuurt en de Indiër niets te zeggen heeft.

De heer Tjipto mocht het genoegen smaken te zien, dat al zijn stellingen werden aangenomen zij het dan ook dat de twee laatste eenigszins werden geamendeerd, n.l. de derde met een tijdsbepaling „over precies vijftig jaar” en de laatste met weglating van het woordje verkapt.

Na een woord van dank aan den inleider sloot de Voorzitter de vergadering.

Gedachten en Gedichten.

Aan de doodelijk verschrikte S.

Motto: „Behandel de dieren met zachtheid”.

Ach dacht je heusch dat ik dood was gegaan
Door die slag die je rietje mij gaf?
Toen je weg was mijn jongen, ben 'k opgestaan
En verdwenen op 'n sukkeldraf.

Want weet je, wij katten zijn toch zoo taai,
Dat had je wel niet gedacht?
Want als 'k op de leeszaal je voeten aai,
Dan lijkt ik zoo teer en zoo zacht.

En het verleden dat jou zoo verdroot,
Is zoo taai als mijn poesenlijf.
Je verlakt jezelf als je denkt dat het dood
Is, al lijkt het een oogenblik stijf.

DE ZWARTE KAT.

Aan een Dichter.

Nóg zie ik u bij 't gouden lampelicht:
Uw wond're vingers, die de woorden schreven,
Zooals zij uit de volheid van uw leven
Op-welden, — en uw marmerwit gezicht. —

Ik minde uw verzen; en een wijde smachting
Leefde in mijn ziel: te zien hem, die ze wrocht.
Maar bleef niet steeds de droom van een verwachting
Veel schooner dan wat werk'lijkheid vermocht?

Gij hebt — en 't is mij blijde heugenis —
Een ganschen avond van uw Zelf gesproken;
Maar toch: gij hebt de vreemdheid niet gebroken,
Die tusschen menschen als een afgrond is. —

15/16 Jan., 1914.

J. v. R.

Meeuwen.

De meeuwen vliegen over 't bevrozen diep
En schreeuwen schel; en in het went'lend keeren,
Kaatsen hun blanke vleugels zonneglans,
Die langs mijn kamerwanden snel komt scheeren.

Ik lig in bed, en achter toeë ruiten
Weet 't blij gejoel van klaren wintermorgen,
Waar dichte sneeuw 't geluid der schreden dempt, —
Ik lig in bed, en om mij zijn mijn zorgen.

Loom stijgt voor mij het beeld van langen dag
Dat 'k gaan moet in het helle zonnelicht,
'Wijl in mij droef mijn donk're zorgen treuren
Om wat éens „leven” heette, nú slechts „plicht”.

De meeuwen schreeuwen en een wolkenbank
Verhult de zon en dempt het blanke licht.

WISWAMITRA.

Aan

Lief, bekoorlijk kind, ik wil u verhalen uw eigen onge-
weten overwinning doordat gij niet lief noch bekoorlijk zijt.
Blank meisje, hier op mijn stille kamer wil ik mijn
herinnering komen laten, zooals ik u zag te midden der
luisterende menschen; maar weet, dat niets, niets van het
mijne het uwe werd, noch mijn bewondering, noch mijn
afschuw, ja, weet wel, dat mijn liefde voor koud steenen
beeld van instortende Niobe grooter is, dan mijn liefde
zelfs voor uw blanke verschijning.

Diep donker zijn uw warme oogen, donker in uw uiter-
mate blank gezicht; en de heel fijne belijning van uw
klein wit oortje lag in de prachtvol duistere overvloed van
uw haarstapeling. Warm en roomig blank gleed de omtrek
van uw hals omlaag, deed wonderen van zuiverheid ver-
moeden.

Maar lieflijk naief waren uw oogen
Maar teer maagdelijk was uw wondere blankheid.
Hoe was uw ziel?
Hoe klopte uw jonge hart, gij jonge vrouw?

Om ons bleekte de lampeschijn op de witte muurvlakten
en naast ons zaten luisterende menschen.

Melodie van woorden vloede en golfde. Maar hebt gij
verstaan de schoonheid van stervenden Herfst, hebt gij
gehoord de tandknarsing, waar geluk verbleekt; zaagt ook
gij de vuisten gebald van den wanhopige die schreeuwt,
schreeuwt om de diepe voldoening in het gruwelijke leven?

Neen, blank, naief, zoo maagdelijk meisje; gij hebt slechts
de melodie van verre beluisterd.

Uw donkere oogen bleven ongeroerd. Uw blankheid bleef
pralen als almachtige verlokking.

Hoe klopte uw hart, hoe was uw ziel?

Uw uiterlijk bleef stralen, en och, binnen in rees misschien
een vleugje van weemoed.

Maar weet, lief kind, dat uw blankheid en uw naieve
maagdelijkheid daar in die gloeiende stroom van wrekend
leven, van bijtende liefde, van pijniging voor lijfsgenot,
weet, dat uw mooi kopje vloekte. Geen deernis om de
„teere” vrouw, geen schaamte voor uw „reinheid”, geen
wonder verlangen naar uw „zegevierenden blik” was er in mij.

Ruw had ik u willen grijpen, zetten midden in 't bran-
dende leven; de duizelingwekkende angst wilde ik u aan-
doen, angst en weten dat uw blankheid bevuild zou worden,
dat uw donkere oogen het walgelijke moesten zien, dat uw
reinheid zou worden gegrepen en verslonden.

En dan in uw vreeslijke sidderende angst, had ik koud
en stil met spotlach u willen bezien en vragen: dacht gij,
lieve blanke meisje, dacht gij waarlijk dat ik uw donkere
oogen en uw blank gelaat zoo begeerde? dacht gij dat uw
bekoorlijke verschijning van jongrijpe vrouw de macht
bezat van mij tot razernij te verleiden. Ga, onaangetast,
onberoerd in uw lieflijke naieviteit, blijf het lief bekoorlijk
kindje, ken nooit, nooit het wrekende leven, de bijtende
Liefde daartoe zijt gij te mooi, te zacht, te leeg en te on-
beduidend.

Lief kind, begrijpt gij de spotlach, die even om mijn
lippen gaat; begrijpt gij het wezen van uw dubieuze over-
winning?

Hoe klopte uw hart, hoe was uw ziel?

Blijf maar gelooven, dat uw bekoorlijkheid en uw teere
vrouwelijkheid almachtig zijn.

Blijf maar onwetend van Liefde en Haat.

ENTROPIE.

Liedje (naar Geibel).

't Geluk is als een duivenvlucht
die, zonder neer te strijken,
hoog kringen eirkelt in de lucht,
vèr boven mensch'lijk reiken,

Dus leeft en lacht en werkt en wacht
totdat het eens zal komen
. . . al was het maar in stillen nacht
als blijdschap in uw droomen,

Maar zij die 't eenmaal werkelijk
in 't leven hebben mogen,
die grijpen het, houden 't vast
want 't is zoo snel gevlogen.

Commentaar.

Vijf korte uurtjes studie daags,
en ied'ren avond vrij
't recept klinkt nogal dragelijk,
. . . maar niemand leeft er bij.

Geluk en studie neemt men niet
per uur als medicijn,
helaas, want dan zou 'k ingenieur
en bar gelukkig zijn.

S.

The rain is trick'ling from the firs
How silent looks the wood.

So quiet and lonely looks the wood
And dreaming in their waiting sleep,
The little oaks and birches smooth
In solemn darkness seem to weep;
A single traveller on te road
Is going all in shadows deep.

Quivering tops in blowing breeze
 What is that strange and feeble sound;
 The autumn songs of the wild geese
 Or some wood-animal that's wound;
 The rust'ling leaves of the trees
 Give many echoes all around.

Be quiet and hark, there it is again,
 From firtrees far the elegy
 Of pleasures past, by restless rain
 Is murmured with melancholy.
 Were youth and summer without pain;
 Remembrances come back to me.

The rain is trick'ling from the firs
 How silent looks the wood.

BOY SCOUT.

Uit de Delftsche wereld.

Antwoord aan den Heer S.

Het redactie-lid S. heeft in z'n antwoord aan mij in het laatste „S. W.” getoond, niet tot die goede verstaanders te behoren, voor wie het halve woord genoeg is. Ik wil trachten nu ook voor hem duidelijk te zijn.

Kijk eens, meneer S., het zijn helemaal niet uwe opmerkingen over zekere liedjes bij de kalender die ons misnoegen over uwe kritiek hebben opgewekt. Gij kunt deze niet sterker afkeuren dan wij, en als zij u, alvorens te schrijven, volledig op de hoogte had gesteld van het oordeel dienaangaande in Bondskringen, had zij kunnen weten, dat het Bondsbestuur in z'n vergadering van Donderdag 8 Jan. j.l. reeds besloten had z'n afkeuring daarover aan de Alm. Red. te doen blijken. Alleen — het zij hier terloops opgemerkt — heeft het me lichtelijk verwonderd, een „S. W.”-redakteur als kiesheids-apostel te zien optreden, waar het weekblad, zooals het de laatste maanden geredigeerd werd — zij zult het met mij beamen — niet in staat was, mij een grote mate van gevoeligheid op dit punt bij de redacteuren te doen veronderstellen. Maar laat ons dan dit als teken van vooruitgang beschouwen. Het was trouwens ook op deze kwestie dat ik doelde, toen ik in m'n eerste stukje sprak „van enkele juiste opmerkingen.”

Neen, meneer S., m'n ontevredenheid werd opgewekt door de eigenaardige *dédaigneuse* toon (zie m'n eerste stukje „aard en vorm”) waarop zij meent over de D. S. B.-Almanak te moeten schrijven. Daarin komt weer tot uiting die onder Corpsleden algemeen bestaande mening, dat al wat des Bonds is, als minderwaardig moet worden beschouwd.

En zo *iets*, dan is het juist deze steeds meer tot uiting komende minachting, welke de oorzaak is van „de harde nijd” welke volgens M. D. tussen de studenten-groepen heerst. Waartoe bv. die vergelijking met de Corps-Almanak?

Heeft het u *werkelijk* verwonderd dat onze ledenlijsten gelijkkluidend waren met die in de laatste?

En als zij voldoende geschoold zijt in het doorgronden van stippeltjes-schrift, zult zij met mij eens zijn, dat uitingen in Corps-Almanak en Weekverslagen in grofheid niet onder doen voor die in de laatste Bonds-Almanak. „Maar ter wille van u, zal ik hier niet verder op ingaan.”

E. L. SICCAMA.

Den Heer Siccama.

Tenslotte dwingt zij er mij dan toe uógmaals mijn oordeel over uw Almanak uit te spreken.

Toen wij den vorigen maal zoo hartelijk afscheid namen, met handdrukken en wenschen over-en-weer, en de deur zich achter u sloot, hadden wij u niet tot een zoo onwelvoegelijke terugkeer in staat geacht.

Want ziet, plotseling steekt zij uw hoofd nog eens om het hoekje van de deur, om ons te storen:

a. met een grofheid aan het Redactie-adres;

b. met een motie van wantrouwen in uw eigen Almanak-Commissie;

en c. met een klap, die zij u-zelve toedient, terwijl zij de deur hard dicht slaat.

Ik kan u niet verhelen mijnheer, dat dit optreden den goeden indruk van uw eerste bezoek te niet doet; destijds waart ge wat opgewonden, en wij vergaven u gaarne dat zij in dien toestand te ver gingt.

Maar ter zake.

Laten wij ons een oogenblik voorstellen hoe zij, eenmaal op het hoogtepunt van uw ingenieursloopbaan gekomen, een rustigen avond wilt doorbrengen met een vriend en voor beide oude herinneringen. Misschien dat zij dan in uw bibliotheek zult grijpen en de Almanak voor 1914 vinden. De veronderstelling lijkt mij niet te gewaagd, dat de lectuur van het Mengelwerk — van den onsmakelijken kalender nu maar gezweven — u den avond vergallen zal, en *dit* had zij u kunnen besparen.

Wat helpt het al of zij buitenstaanders verhaalt hoe uw bestuursvergadering van 8 Jan. het beleid van de Redactie afkeurde, wat of zij u-zelve en anderen tot het voorwerp van minachting promoveert? Het gaat hier om principieele kwesties; uw Almanak bezit uiterst weinig van wat het bewaren ervan zou motiveeren!!

En dan het verwijt aan de Weekblad-redactie:

Er bestaat een verschil tusschen de toevallige figuren gevormd in den wentelenden kaleidoscoop en de producten van beeldende kunst die als blijvend bedoeld zijn. Zoo staan ook Weekblad en Almanak tegenover elkaar.

De toevallige elementen die zich in het dagelijksch bewegen ontmoeten, vormen groepen en figuren die snel vergaan en vervormen.... en dit maakt onze geschiedenis.

Maar er is iets belangrijkers, en dat is het wezen van de kracht die dit bewegen doet ontstaan; dit laatste behoort in een Almanak te liggen, en dat is het wat ik ten eenemale in de uwe mis.

Het gaat hier niet om minachting of nijd van groepjes menschen, maar om de eenvoudige waardeering van elkanders werk. Ik zeide u dat zij *geen* beeld van het heden in uw Almanak hebt gelegd. Er is meer in uw jeugd dan dat beetje gekladder; zoolang zij u niet beheerschen kunt om ook dat diepere te kunnen geven, blijft het prulwerk; onbeheerscht kunnen, schept Almanakken als de uwe.

Ik hoop, meneer Siccama, dat wij nu den waren grond bereikt hebben, en zij u nu den *dédaigneuse* toon zult kunnen verklaren van mijn recensie.

S.

Technische Hoogeschool.

Bij Koninklijk Besluit van 9 Januari 1914, No. 15, is het geven van onderwijs in de Electrotechniek aan de Technische Hoogeschool te Delft, voor het tijdvak van 1 Maart 1914 tot en met den dag, waarop het lidmaatschap van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van den hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Delft op non activiteit G. J. van Swaay eindigt, opgedragen aan Dr. H. S. Hallo, werktuigkundig ingenieur, buitengewoon hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool te Karlsruhe.

Ingenieurs-Examens Januari 1914.

Geslaagd voor:

Werktuigkundig Ingenieur.

P. Bos Azn.	E. Hijmans.
C. M. Coel.	J. Ingerman.
H. C. Duyvendak.	D. Jansen.
V. W. van Gogh.	J. Penning.
G. Th. Heikens (e.i.)	D. Valstar (met lof).

Electrotechnisch Ingenieur.

M. E. de Eerens.	G. Stamm Jr.
L. H. M. Huydts.	L. Swaab.
J. W. Kleinbentink (w.i.)	

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

Naar aanleiding van een onderhoud met Prof G. J. van Swaay, c.r., zijn wij gemachtigd het volgende mede te deelen.

Zooals bekend, is Z. H. G. door zijne verkiezing tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van rechtswege non-actief geworden en bij Ministerieele beschikking toegelaten als Privaat-docent aan de Technische Hoogeschool.

Z. H. G. stelt zich voor tot Maart a.s. de navolgende colleges te geven:

Voor de studenten E₃, Zaterdag 11—12,
 " " " E₄, Woensdag 10—11 en 11—12.

De colleges voor E₅ zullen voorloopig vervallen.

Tegen genoemd tijdstip zal een tijdelijk plaatsvervanger benoemd worden en Z. H. G. alsdan een nadere regeling voor de te geven colleges treffen.

Aan de studenten E₅, die met Juni a.s. wenschen af te studeeren, is Z. H. G. steeds gaarne bereid de gewenschte inlichtingen te verschaffen.

Namens het Bestuur der E. T. V.,
 De Secretaris,
 A. G. D. BRUINS.

Lijst van Vergaderingen.

D. S. N. Vereen. „Christiaan Huygens”.

Maandag 26 Januari, Zaal β Nat. en El. Lab.

Spreker: J. Kater.

Onderwerp: „De Zon”.

D. S. V. „Onze Koloniën”.

Dinsdag 27 Januari, 8¹/₄ uur, Zaal 32.

Spreker: H. Walbeehm.

Onderwerp: 't Leven van den Javaan in Ned. O.-Indië.
 (Met lichtbeelden).

Agenda.

DEN HAAG.

Vrijdag 23 Januari. Gebouw v. K. en W.: Ital. Opera:
 „l'Ebrea”; 8 uur.

Diligentia: Piano-avond Carl Friedberg; 8 uur.

Haghespelersgebouw: Ned. Tooneel: „Gekocht en betaald”;
 8 uur.

Zaterdag 24 Januari. Gebouw v. K. en W.: Concertgebouw-
 orkest; 8 uur.

Diligentia: N. V. Tooneelver.: „Timm Boots”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 23 Januari. Groote Schouwburg: Rott. Tooneel-
 gezelschap: „De Spaansche Vlieg”; 8 uur.

Zaterdag 24 Januari. Groote Schouwburg: Ital. Opera:
 „l'Ebrea”; 7¹/₂ uur.

ADVERTENTIEN.

**Civiel- en Werktuigkundig Teekenaar
 vraagt TEEKENWERK.**

Tarief billijk.

Adres OOSTSINGEL 19.

TE KOOP:

een eikenhouten Cylinderbureau
 en dito Kastje.

Te bezichtigen OUDE DELFT 191.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120. Chr. F. RÜTER.

DELFTSCHE
Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

KLEERMAKERIJ

Jacq. CNOOPS, Oude Delft 218.

**Prima STOFFEN. Matige prijzen.
 ABONNEMENTEN.**

PIANO'S en ORGELS

in huur vanaf 4 - p maand met inbegrip van stemmen, bij

F. J. RAAR, NIEUWSTRAAT 6.

A. J. PRINS, Choorstraat 4

Extra voordeelige aanbieding van

Dictaat Cahiers.

Reclame Cahiers, 160 bladz. dik, prima
 kwaliteit papier, per dozijn f 2,—.

VERKOOP UITSLUITEND à CONTANT,
 tegen zeer lage prijzen.

Reparatie-Inrichting voor VULPENHOUDERS.

**Restaurant DUYSER, BINNENWATERSLOOT
 hoek Phoenixstraat.**

Gelegenheid voor Dejeuners, Diners en Soupers, Vergaderingen, Club-Eettafels

Restaurant den geheelen dag.

Diners à la carte.

==== B. M. DUYSER, Oud Chef-Kok, Societeit Phoenix, gedurende 17 jaren. ====